

Komentar Evandjelja: Bog ima povjerenja u nas

Evandjelje petka II. korizmenog tjedna i komentar.

Evandjelje Mt 21, 33-43.45-46

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim: »Drugu prispodobu čujte!

Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. A vinogradari

pograbiše njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako.«

»Naposljedku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.' Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!' I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju.«

»Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?« Kažu mu: »Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme.«

Kaže im Isus: »Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo — kakvo čudo u očima našim!

Zato će se — kažem vam — oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!«

Kad su glavari svećenički i farizeji čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o njima. I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer ga je smatralo prorokom.

Komentar

Misno Evanđelje podsjeća nas na jednu od najdramatičnijih Isusovih prispodoba. I to zato što otkriva tamu koja je u srcu čovjeka. Slika vinograda upućuje nas na Stari zavjet i, na vrlo osobit način, na peto poglavlje Izaijeve knjige. Vinograd je Izrael, narod na kojeg je Bog na poseban način izlio svoju ljubav i darove. Vinograd nam govori o brizi, o voću, o životu. Isus nam je svojim propovijedanjem i svojim djelima

pokušao objasniti neizmjernu ljubav Boga Oca prema nama: vjernu ljubav koja se nikada ne povlači, čak ni kad je odbačena.

Gospodinova prispodoba govori nam o ljudima koji su okrenuli leđa Božjoj ljubavi i izvrnuli polog koji im je stavljen u ruke. Opet nezahvalnost, ponos i pohlepa donose uništenje i smrt. Pomalo iracionalno sljepilo moglo bi nas navesti da pomislimo da ono što imamo, imamo prema vlastitim zaslugama: da nam to nitko nije dao. Tvrdo srce moglo bi gledati na ostatak stvorenoga kao da je samo za sebe. Jedna stvar tužna kao i druga: „Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što se hvastaš kao da nisi primio?“ (1Kor 4,7); Neka nitko ne zlostavlja i ne vara brata svoga.

Plodovi dolaze iz zahvalnosti i skromne ljubavi. Mi smo stvorenja i Bog je želio da sudjelujemo u brizi i upravljanju onim što je izašlo iz

njegovih ruku, svega stvorenoga. Ali na vrlo osobit način ljudi i, među njima, s posebnim zalaganjem, oni koji dijele našu vjeru. Logična posljedica je jasna: ponizno primiti Božje darove, staviti se u službu drugima, znati da smo nositelji Evandjelja kako bi svatko mogao upoznati Božju ljubav prema njima i na što nas sve Bog poziva. Sve je to moguće samo ako prihvatimo Krista, temeljni kamen, jer samo je On sposoban osvjetliti cijelo naše biće, učiniti da u potpunosti iskusimo Očevu ljubav i na svakoga gledamo očima Oca koji voli svako svoje stvorenje.

Juan Luis Caballero // Photo:
Bermix Studio - Unsplash

hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-segunda-
semana-cuaresma/ (25.03.2025.)